Divendres 21 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquesta paràbola: «Aleshores el regne dels cels es podrà comparar a deu verges, les quals, havent pres les seves llànties, sortiren a rebre l'espòs. I cinc d'elles eren insensates i cinc prudents. En efecte, les insensates, quan agafaren les seves llànties, no se'n van endur oli; en canvi les prudents prengueren oli en les seves ampul·les juntament amb les seves llànties. Com que l'espòs trigava, s'endormiscaren totes i s'adormiren. A mitja nit es produí un clam: "L'espòs és aquí! Sortiu a rebre'l!". Llavors s'aixecaren totes aquelles verges i prepararen les seves llànties, però les insensates digueren a les prudents: "Doneu-nos del vostre oli, que les nostres llànties s'apaguen". Respongueren les prudents, dient: "No fos cas que no arribés per a nosaltres i vosaltres; és millor que aneu als qui en venen i compreu-ne". I mentre anaven a comprar-ne, vingué l'espòs, i les que estaven preparades entraren amb ell a les noces, i es tancà la porta. Finalment arribaren també les altres verges, dient: "Senyor, Senyor, obre'ns!". Però ell, responent, digué: "En veritat us ho dic: no us conec". Vetlleu, doncs, perquè no sabeu el dia ni l'hora».

© Albada Editorial / evangeli.net

«En veritat us ho dic: no us conec»

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, Divendres XXI del temps de durant l'any, el Senyor ens recorda a l'Evangeli que cal estar sempre vigilants i preparats per trobar-nos amb Ell. A mitjanit, a qualsevol moment, poden trucar a la porta i convidar-nos a sortir a rebre el Senyor. La mort no demana cita prèvia. De fet, «no sabeu el dia ni l'hora» (Mt 25,13).

Vigilar no significa viure amb por i angoixa. Vol dir viure de manera responsable la nostra vida de fills de Déu, la nostra vida de fe, esperança i caritat. El Senyor espera contínuament de nosaltres la nostra resposta de fe i amor, constants i pacients, enmig de les ocupacions i preocupacions que van teixint el nostre viure.

I aquesta resposta només la podem donar nosaltres, tu i jo. Ningú ho pot fer en lloc nostre. Això és el que significa la negativa de les verges prudents a cedir el seu oli per la llàntia apagada de les verges nècies: «És millor que aneu als qui en venen i compreu-ne» (Mt 25,9). Així, la nostra resposta a Déu és personal i intransferible.

No esperem per un "demà" —que potser no vindrà— per a encendre la llàntia del nostre amor per l'Espòs. Carpe diem! Cal viure en cada segon de la nostra vida tota la passió que un cristià ha de sentir pel seu Senyor. És una dita coneguda, però que no està malament que la recordem: «Viu cada dia de la teva vida com si fos el primer dia de la teva existència, com si fos l'únic dia de què disposem, com si fos el darrer dia de la nostra vida». Una crida realista a la conversió necessària i raonable que hem de portar a terme.

Què Déu ens faci la gràcia en la seva gran misericòrdia que no hàgim de sentir en l'hora suprema: «En veritat us ho dic: no us conec» (Mt 25,12), és a dir, «no heu tingut cap relació ni tracte amb mi». Tractem el Senyor en aquesta vida de manera que esdevinguem coneguts i amics seus en el temps i en la eternitat.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Ànima meva, tens una feina, una gran feina, si vols. Examina seriosament el teu interior, el teu ésser, el teu destí, d'on véns i on vas; tracta de saber si és vida la que vius o si hi ha alguna cosa més. Per tant, purifica la teva vida» (Sant Gregori Nazianzè)

- «El cristià no en té prou amb esperar, ha d'actuar» (Benet XVI)

- «El Crist és el centre de tota vida cristiana. El lligam amb Ell ocupa el primer lloc davant tots els altres lligams, familiars o socials. Des de l'inici de l'Església, hi ha hagut homes i dones que han renunciat al gran bé del matrimoni per tal de seguir l'Anyell allà on vagi (...), per tal de sortir a l'encontre del Senyor que ve (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.618)